

РЕШЕНИЕ

№ 63

гр. Бургас, 28.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на осемнадесети юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Пламен Анг. Синков

Членове: Даниел Н. Марков
Гергана Ж. Кондова

при участието на секретаря Станка Ст. Ангелова
в присъствието на прокурора Г. Хр. Х.
като разгледа докладваното от Гергана Ж. Кондова Въззивно частно
наказателно дело № 20222000600121 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 452, ал. 1 вр.чл. 313 и сл. от НПК.

Образувано е по жалба на адв.Т.Д. от АК-Бургас – служебно назначен защитник на осъденият Г. Н. Г., срещу Определение № 380/28.04.2022 г., постановено по ЧНД № 322/2022 г. по описа на Окръжен съд - Бургас, с което на основание чл. 43а, т. 2 от НК е постановена замяна на остатъка от общото наказание „пробация“, наложено на Г. по силата на Определение № 260371/30.03.2021 г. по ЧНД № 956/2021 г. по описа на Районен съд – Бургас, с наказание „лишаване от свобода“ за срок от един месец и три дни, което да изтърпи при първоначален общ режим.

В жалбата се претендира отмяна на обжалваното определение и постановяване на ново такова, с което предложението на Председателя на Пробационен съвет – гр.Бургас, да бъде отхвърлено.

Осъдения Г. не се явява в с.з. пред апелативния съд, като делото се разгледа в негово отсъствие по реда на чл.452, ал.2 вр.чл.269 ал.3 т.3 от НПК. За него се явява служебният защитник – адвокат от АК-Бургас. В съдебно заседание защитникът поддържа изцяло жалбата по изложените в нея съображения и моли съда да я уважи.

Представителят на БАП изразява становище за неоснователност на жалбата. Пледира в посока правилност на изводите на ОС-Бургас за наличието на предпоставките по чл. 43а, т. 2 от НК за постановяване на замяна на наказанието "пробация" с "лишаване от свобода", тъй като е налице неоснователно неизпълнение от страна на осъденото лице на наложената му мярка „Безвъзмезден труд в полза на обществото“. В тази връзка предлага обжалваното определение да бъде потвърдено.

Председателят на Пробационния съвет с район на действие РС-Бургас не се явява пред въззивната инстанция, като в депозираното писмено становище моли определението на ОС-Бургас като правилно и обосновано, да бъде потвърдено.

Бургаският апелативен съд, като анализира събраните по делото доказателства,

прецени доводите и възраженията на страните, намира за установено следното:

Въззивната жалба срещу посоченото определение е процесуално допустима, подадена е в срок и от легитимирано с правния си интерес лице. Разгледана по същество е основателна, но по съображения, различни от изложените в нея.

Правилно, въз основа на събраните по делото доказателства ОС-Бургас е възприел следните релевантни по делото факти:

Г. Н. Г. е осъден с Присъда № 260047/10.11.2020 г., постановена по НОХД № 3149/2020 г. по описа на БРС, за престъпление по чл. 194, ал. 3, вр. с ал. 1 от НК, като наложеното му наказание пробация било приведено в изпълнение на 18.12.2020 г. За престъпление по чл.197 т.1 вр.чл.194 ал.1 вр.чл.26 ал.1 от НК Г. е осъден на пробация и с присъда, постановена по НОХД № 24/2021 г. по описа на РС-Бургас. С Определение № 260371/30.03.2021 г., постановено по ЧНД № 956/2021 г. по описа на РС – Бургас, влязло в сила на 16.04.2021 г., на осн. чл. 25, вр. чл. 23 от НК на Г.Г. е наложено общо наказание пробация измежду наказанията по НОХД № 3149/2020 г. и НОХД № 24/2021г., двете по описа на Районен съд Бургас, в размер на най-тежкото от тях при следните пробационни мерки: 1. „Задължителна регистрация по настоящ адрес” за срок от 1 /една/ година, която да се изпълнява, чрез явяване и подписване на осъдения пред пробационен служител или определено от него длъжностно лице с периодичност два пъти седмично; 2. „Задължителни периодични срещи с пробационен служител” за срок от 1 /една/ година и 3. „Безвъзмезден труд в полза на обществото” в размер на 100 часа годишно за срок от 1 /една/ година. Изпълнението на общото наказание пробация се счита за започнало на 18.12.2020 г., а местоизпълнението на наказанието е по адреса на осъденото лице - гр. Бургас, ж. к. „Славейков“.

Изпълнението на наказанието е спирано два пъти поради задържане на Г. с мярка за неотклонение Задържане под стража за извършени от него други престъпления.

Горната фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на приложените по делото писмени доказателства, съдържащи се в личното пробационно досие на Г. и приложени към направеното от ОПС предложение и Определение № 260371/30.03.2021 г. по ЧНД № 956/2021 г. по описа на Районен съд – Бургас.

Поради процесуалния пропуск на първоинстанционният съд да изиска по делото актуална Справка за съдимост на осъденото лице Г.Г., е останал неконстатиран релевантният за делото факт относно постановеното и влязло в законна сила на 22.10.2021 г. Определение по ЧНД № 3652/2021 г. на БРС, с което е извършена нова кумулация отново между присъдите по НОХД № 3149/2020 г. по описа на БРС и по НОХД № 24/2021 г. по описа на Районен съд Бургас. Тази нова кумулация обаче се явява последваща спрямо тази, извършена по ЧНД № 956/2021 г. по описа на Районен съд – Бургас. Всичко това въззивният съд установи след служебно изискване на Справка за съдимост рег.№2695/16.06.2022 г. на БС при РС-Бургас, ЧНД № 3652/2021 г. и ЧНД № 956/2021 г., двете по описа на БРС.

След установяване в пълнота на относимата фактическа обстановка, въззивният съд намира, че с оглед определение на РС-Бургас по ЧНД № 3652/2021 г. за определяне на общо наказание пробация на осъдения Г., постановено на 06.10.2021 г. и влязло в сила на 22.10.2021 г., искането за замяната на общото наказание пробация, наложено му с определението, постановено по ЧНД № 956/2021 г. на РС-Бургас и влязло в сила на 16.04.2021 г., с наказание лишаване от свобода, е лишено от предмет, поради което и не следва да бъде разглеждано по същество. Искането за замяна на наложеното на Г. общо наказание пробация с наказание лишаване от свобода и приложеното по делото лично досие на осъдения касае единствено и само изпълнението на общото наказание пробация, наложено на осъдения по ЧНД № 956/2021 г. по описа на РС-Бургас. Това наказание обаче, предвид последващото определяне от РС-гр.Бургас по ЧНД № 3652/2021 г. на общо наказание пробация е загубило своето самостоятелно правно значение. В този смисъл е и константната практика на ВКС на РБ. Ето защо и Предложението на ОПС-Бургас, с което се иска от съда да приложи разпоредбата на чл.43а от НК по отношение на общото наказание

пробация, наложено на осъдения по ЧНД № 956/2021г. по описа на РС-Бургас, следва да бъде оставено без разглеждане по същество.

Мотивиран от изложеното съдът въззивният съд намира, че определението на Окръжен съд – Бургас следва да бъде отменено и на основание чл.452 ал.1 вр. чл. 334, т. 2 от НПК

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Определение № 380/28.04.2022 г., постановено по ЧНД № 322/2022 г. по описа на Окръжен съд - Бургас, с което на основание чл. 43а, т. 2 от НК е постановена замяна на остатъка от общото наказание „пробация“, наложено на Г. Н. Г. по силата на Определение № 260371/30.03.2021 г. по ЧНД № 956/2021 г. по описа на Районен съд – Бургас с наказание „лишаване от свобода“ за срок от един месец и три дни при първоначален общ режим на изтърпяване.

ОСТАВЯ без разглеждане по същество Предложението на Председателя на Пробационен съвет – Бургас за замяна на неизтърпяната част от наложеното на Г. Н. Г. по ЧНД № 956/2021 г. на Районен съд - Бургас общо наказание „Пробация“.

Решението не подлежи на обжалване и протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____